

gere var den almindelige Rabat paa Frimærkesalg i hele Ark 4 pCt., nu er den kun 2, men den omfatter alt Salg af Frimærker i hele Ark. Ved den Ordning, som nu foreslaas, og som er foreslaaet under Tryk- ket af den Bevægelse, der har været fremme i Detailhandlerkredse, sættes Rabatten til 3 pCt., men samtidig bortfal- der den til andre end netop Forhandlere. Det ærede Medlem spurgte mig, hvilke saglige Grunde der var til at lade Rabat- ten i Almindelighed bortfalde. Der er egentlig kun den rent økonomiske Grund, at hver Procent Rabat koster Postvæsenet 100 000 Kr., og det er jo dog slet ikke saa faa Penge. Naar man nu gaar op til 3 pCt. til de egentlige Forhandlere af Fri- mærker, vil der være Udsigt til, at Mid- lerne til denne Forhøjelse fuldt ud vil komme til Stede ved, at Rabatten i øvrigt inddrages. Det er endogsaa sandsynligt, at der vil komme et Overskud. Men Ordning- en indeholder tillige den Bestemmelse, at de Forretninger, som vil have denne Ra- bat, skal være forpligtede til at have Ud- salg af Frimærker og ogsaa autoriseres som Udsalgssteder; de skal have Skilt, hvoraf Publikum kan se, at der i den Bu- tik handles med Frimærker. Jeg har en vis Forventning om, at det hele ved denne Ordning vil komme i en bedre Gænge end hidtil, saaledes at Publikum ikke behøver forgæves at gaa ind i Butikker, der ikke ønsker at være ulejlige med denne Om- sætning, og saaledes at der dog ved den forhøjede Rabat — og formodentlig ogsaa ved den forøgede Omsætning — gives de enkelte Forretninger et rimeligt Vederlag for den med Forhandlingen forbundne Ulejlighed — Risiko kan man vel ikke sige, at der i dette Tilfælde er Tale om. Det er muligt, at det ærede Med- lem har Ret i, at 3 pCt. er en lovlige Ydelse for det Arbejde, der herigen- nem i Publikums Interesse paalægges Detailhandlerne. Jeg vilde dog mene, at man bør vente nogle Aar, inden man gaar videre, thi medens det antagelig gaar forholdsvis let fra 2 til 3 pCt. og natur- ligvis ogsaa vil gaa meget let fra 2 til 4 pCt., vil det sikkert, hvis de 4 pCt. viser sig at blive en alt for betydelig Udgift for Postvæsenet, være alt for vanskeligt atter at gaa tilbage til f. Eks. 3 pCt. Jeg vil derfor henstille, at man nu har Opmærk- somheden henvendt paa den Ordning, der er foreslaaet, at man fra Handelsstandens Side gør sit til, at den kommer til at virke først og fremmest til Publikums Tilfreds- stillelse, og at man saa udsætter Spørgs-

maalet om, hvorvidt Ydelsen maaske skulde forhøjes, til det Tidspunkt, da Post- væsenets Økonomi vil blive taget op til ny Behandling, i Finansaaret 1921—22.

Det ærede Medlem (Helge Kjeldskov) beskæftigede sig ogsaa med Taksten for Forsendelse af Ugeblade, saaledes som den er blevet efter den seneste Takstforhøjelse. Man har fra Ugebladenes Side henvist til, at de tidligere var ligestillede med Dag- bladene, og det er denne Ligestillethed, som man nu lægger Vægt paa, og som man synes, man har Krav paa. I saa Henseende kan jeg ikke give Ugebladene Ret; jeg synes ikke, at de har Krav paa denne Ligestillethed. Det er aldeles ube- tinget forbundet med betydelig større Ulejlighed og Udgift for Postvæsenet at besørge et Eksemplar af et Ugeblad end et Eksemplar af et Dagblad. Jeg behøver ikke nærmere at motivere dette; det siger sig selv. Jeg vil ogsaa hævde, at selve den Takst, som kræves, nemlig 1 Øre pr. Eksemplar, i Virkeligheden er et over- ordentlig billigt Vederlag for den Hand- ling, Postvæsenet udfører, og at der alle- rede deri ligger en betydelig Understøt- telse af den paagældende Virksomhed. Naar man fra Folketingsudvalgets Side ikke vilde gaa ind paa dette Spørgsmaal under Behandlingen af Postloven, men ogsaa henskød det til Revisionen i 1921—22, saa tror jeg, at det ikke blot hidrører fra, at man i Almindelighed fandt, at den Løsning, der sidst var truffet, i Virkelig- heden var den rigtige, men man var tillige bange for samtidig at aabne Sluserne for yderligere Forhandlinger om Ændringer i de forskellige Takster.

Jeg har hermed besvaret de Bemærk- ninger, som er fremsatte fra de ærede Ord- føreres Side, og jeg glæder mig over det Tilsagn, som fra alle Sider er givet om, at den foreslaaede Udvalgsbehandling vil blive søgt tilendebragt snarest muligt.

P. Nørgaard: Jeg takker den højtærede Minister for de Udtalelser, som han fremsatte angaaende de Forhandlinger, som er førte med vore skandinaviske Naboer. Jeg forstaa den højtærede Ministers Udtalelser saale- des, at han ogsaa har den Forventning, at disse Forhandlinger vil føre til et tilfreds- stillende Resultat, ikke alene for Giro- systemets Indførelse, men ogsaa paa andre Omraader vedrørende Postvæsenet.

Med Hensyn til Ugebladene maa jeg sige, at jeg for mit Vedkommende er enig med den højtærede Minister i, at det Spørgsmaal maa vi helst lade ligge, indtil Forhandlin-